

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XII. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XII. DIE APRILIS.

INNOCENTIVS
FONTANA SCHOL.Italus Ro.
mæ. 12. Apr.
1777.

Ipsa Parasceves die, quo olim Religionem se initurum vouerat, excessit in Collegio Romano Innocentius nuper tyro magnis claris victorijs inter prælia domesticorum nobilium, quæ latè describitur anno 1577. Societatis Historia, cuius verbis liber adscribere id quod per morientem in seminario Ioannem Baptistam adolescentem à Beatissima Virgine impetrauit. Repentè Ioannes Baptistam insolitam in lætitiâ os explicans, Sanctissima, inquit Virgo hic adest præsens. Innocentius ad eam vocem, lætitiâ, & veneratione plenus, nihil disertè explicans, sed in Societate per illam impetranda fixam habens curam; Quando inquit, adest Mater Sanctissima, bonam mihi, & adiutricem precare, & Ioannes Baptistam: clementissima, inquit, Mater hoc ait; te id quod optas assecuturum. Hæc, & plura ibi. Et verò assecutus est quæ Virgo promiserat.

Vocatio

B.V.

P. P E T R V S
DE ANASCO.Hispanus
in Peru 12.
April. 1603.
ætat. 15.
Soc. 13.

Hic ægro vt ferunt, & ego id refero in Annalibus MARIANIS, Dei Mater, enixè vocata cum paruulo in sinu IESV adfuit, solata est, valetudini pristinæ reddendum promisit, & Societati sui filij nomen dare iussit. Multa de illo habent annuæ anni 1605. è quibus excerpo ea, quæ sunt ex ipsius P. Petri chirographo propria illius manu conscripta: dum;

inquit, in pueritia mea irati ob defectus aliquos in me parentes mei animaduertere volebant, accurrebam statim ad sanctissimam Virginem, iratosque parentum animos mitiores redditos inueniebam: idque ipsum quamdiu litterarium frequentavi ludum expertus sum, hoc manè ab amantissima parente in templo ipsius, singulis quibusque diebus ante ingressum ad Scholas petens auxilium; sabbatisque in eiusdem honorem, & reuerentiam ieiunans; mox verò, ac in horum aliquo deficiebam, aduersi etiam aliquid eo die procul dubio experiebar.

B.V.

Salt.

Sequitur ibidè: singulis sabbati diebus præcipuum aliquod à Deo optimo beneficiū, ob deprecationem eiusdem sanctissimæ Matris accepi. Hæc me ad Societatem adduxit, in eademque conseruauit: vbi quæ ipsius causâ senserim, quoniam verbis explicare non possum silentio prætereo. Confessario dixit, quoties singularis illius beneficij recordabatur, quod ægrotans à sanctissima Virgine accepit (recordatur verò frequentissimè) toties eandem pulcherrimam, suauitatis, amoris, humanitatisque plenissimam mentis oculis intueri, sicut primò eandem corporeis viderat; animumque tum suum dulcedine quadam consolationeque celesti plenum relinqui. Atque ira in libello illo huius rei (quod conijci potest) mentionem faciens: Iuuenis, ait, in periculosissimum morbum incidi, in quo illud mihi accidit, quod gloriosus Deus, atque egomet scimus atque in grati animi signum firmiter cum diuina gratia constituo pro huiusmodi beneficio singulis sextis ferijs me diuerberare, sacrum item,

Feria 6.

C c coronam,

coronam, & quicquid ijs diebus boni egero in gratiarum actionem offerre.

Præclarissimum quoddam semper extitit omnium exemplar; sed trium præsertim ut ipse in eodem libello testatur, studiosissimus fuit; tria hæc, inquit, toto vitæ tempore mihi in primis spectanda sunt. Primum obedientia, præ cuius executione oratio mihi ipsa, corona, sacrum, quies, & somnus omittenda sunt. Secundū verò, est oratio in qua quæcumq; mihi temporis interualla supersint insumēda sunt. Tertium est mei ipsius annihilatio, & contemptus, quò omnes exercitationes, & cogitationes meæ simul cum rigida corporis castigatione dirigenda sunt. Quæ omnia præstitit opere multo perfectius, quàm scripta reliquit, uti ex permultis exemplis quæ scribi possent conijcitur.

Amkatio.

In hoc ipso libello Catalogum reliquit rerum atque virtutum, quas, ut præcipuas in Patribus Fratibusque quibuscumque frequentius agebat obseruaret, quod quidem licet ad audiendum iucundum, ad narrandum tamen quia longius æquo est, nec non quia multa ex eo ad viuentes adhuc spectant, prætermittam. Duo tãtũmodo in aliorum exemplar inseram de ijs, qui vitã iam functi sunt. Agens igitur de Patre Illefonso de Barzana, Pater, inquit, Barzana, quem veluti Parentem amantissimum à Deo mihi exhibitum summo prosequor amore, habet eximias virtutes, ac dona cœlestia, quæ à Deo accepit. Viget in ipso maximum seruentissimumque æternæ animorum salutis studium, vera, & ardentissima quædam charitas, summa animi submissio, paruulique cuiusdam candor singularis. Diu, noctuque in laboribus est assiduus, aliaque id genus multa, quorum ipse mihi conscius sum. Iterũ ibidem: Limam accessi, oculos statim in Ioannem

Atienza Collegii Rectorem, coniecici quem, ut virum integerrimum considero, ut religiosissimum, ut humillimum, ut affabilem, ut eruditissimum, ut prudentissimum vigilantissimumque, & quod mihi in ipso maximum quid videretur, integritas quædam animi est, æquitasque singularis, quã omni illum tempore omnique occasione affectum inuenias. Atque in hunc ferè modum egregia aliorum repetit dona, atque virtutes; subditque ad extremum: hi mihi omnes exemplo sunt, quorum dum recorder, mei maximè pudet. Tu, Domine, qui (quæ tua bonitas est, ac munificentia singularis) dona ista tua, cœlestesque diuitias tantã liberalitate disperseris, efficias deprecor, Pater amantissime, ut reliquiarum saltem, quæ hisce tuis fidelissimis fernis superstant, particeps fiam, Amen, Amen.

P. BRVNVS BRVNVS A S. CRUCE.

IN Romano Seminario seueræ in se-
Iplum virtutis exemplar fuit Brunus*,
cũ se tertio quot hebdomadis cingulo
scorteo verberaret, catenulis ferreis
cingeret, ter in hebdomada ieiunaret,
accuratè ad omne punctum legum
Seminario præscriptarum sese componeret;
ingenio, mûsicæ peritiã, piã morum
facilitate amabilis. Ad Societatem
in vigilia B. V. Assumptæ admiffus,
se ad arduas missiones quotidianã
sui flagellatione, duro lecto, fame ac
siti exercebat. In Seminario Romano
à prima die quã S. Catharinæ Christo
paruulo in B. V. sinu sedenti desponsatæ
imaginem vidit puer. illam quoridie
manè ac vesperi salutauit. Adfuit
illi postea in Æthiopia cum Iesu paruulo
Virgo Dei Mater, cum fortitudinem
peteret contra pericula, & tormenta;
& inserto illi in digitum cæle-
sti

Italus in
Æthiop. III
April 1640.
ætat 50.
Soc. 35.

Mortific.

B. V.
S. Catharina

Lustica
Midiæ
Soc. 35

stiannulo, festum ei desponsationis, quam in Iesu & Catharina coluerat, celebravit. In Æthiopico itinere, cum diuinis operaretur, totus illi vultus visus luce perfundi. Quindecim inter barbaros fidei Romanæ infestos lethalibus plagis acceptis vixit superstes; id quod infans quidam (hactenus nunquam locutus, & illum neque postea in tormentis à constantia recessurum affirmans) fore prædixerat; quodque Christiani à Deo impensius flagitabant indicto ieiunio patuulis quoque lactentibus. In excelso monte, ubi cum Catholicis alijs oblidebatur, in summâ aquæ penuria, & siti, nudipes SS. Sacramentum in supplicatione circumtulit, ieiunio suis prius indicto. Ita impetrauit ut in monte illo abundè pluerit. Ab Alexandrinis Schismaticis Romanæ fidei perianfensis magna perpeffus, & ad mortem damnatus, ipso quo in odium Orthodoxæ fidei suspendi debebat die, P. Ludouico Caldeiræ ad genua supplex adoluitus, enixè petijt funi suo, & sibi benedici: & suspensus, lapidibus est appetitus. Propertius Medicus, Bruni germanus, datas à Bruno ad se ex Æthiopia literas admouit humero, in quo acerbis doloribus vrebatur, à Deo per Brunum sanitatem petens, si verum esset quoddam P. Brunus in Romanæ fidei odium occisus esset. Confestim cessit dolor, nec redijt.

P. LVDOVICVS CALDEIRA.

Hic Bruni comes fuit in Apostolatu Æthiopico, ac socius ærumnarum. Suspendendo P. Bruno, & eius funi benè precatus, ille quoque post Brunum pari de causa suspensus est; & uterque lapidum imbre impetitus,

pro more Æthiopum Catholicos hac morte damnantium. Schismatici re-
Fidei
pertam Crucifixi quâ Brunus, & Ludouicus vrebantur, effigiem abiecere, idolum Romanæ fidei, ut illi aiunt. Corpora de patibulo deposita custodita sunt per diligentem: postea incertum quò euauerint, cum nec ab hominibus, nec à feris ablata fuisse constaret. Alijs diuinitus ibi actum quidpiam opinatis, malim existimare attentam sagacis cuiuspiam Catholici industriam, pio ingenio, modum aliquem reperisse quo illa clam sublegeret ad priuatam venerationem.

P. CAROLVS PAVLINVS.

Lvdouico XIV. Regi Christianissimo à confessionibus ut esset, electus, illum decennem ad diuina firmavit, & diuinæ synaxi illum primum stitit, mirè illi charus. Religiosi S. Crucis vulgo de Britonario Parisijs, ut ad veteris disciplinæ accuratorem flagrantiamque redirent à Societate opem impensè implorauere. Datus illis ad triennium P. Paulinus cum tribus alijs Patribus, & Coadiutoribus duobus, qui præflet nostris, & domesticæ totius Cœnobij disciplinæ, totâ œconomia curâ penes illos relictâ. Quo triennio ita se vniuersæ illorum disciplinæ nostri tamen instituti integritate illasâ, & P. Paulinus & socij accommodauere, ita illos cœlesti exemplo, atque Doctrinis ad calorem pristinum reducere, ut hanc Societatis beneficentiam Patres illi luculento testimonio, & honestissimis laudibus sint profecuti, dicto, & scripto ad Rei memoriam immortaliter confirmandam.

Gallus Parisijs 12. April. 1651. ætat. 62.

Infractio.